

X Ka 171/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Orzechowski

Sędziowie: SO Piotr Bojarczuk

SR del. Edyta Syczewska-Kuźniak (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Agnieszka Ryba

Przy udziale Prokuratora Wiesława Siepierskiego

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2013 r.

sprawy **J. R.**

oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie

z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 750/12

orzeka:

1. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że określa, iż orzeczony w pkt. II wyroku środek karny w postaci zakaz wstępu na imprezę masową obejmuje wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

2. kosztami sądowymi postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 171/13

UZASADNIENIE

J. R. został oskarżony o to, że:

w dniu 7 kwietnia 2012 roku w W. przy ul. (...) na stadionie (...) „ (...)” podczas trwania imprezy masowej tj. meczu piłki nożnej rozgrywanego w ramach (...)M.(...)pomiędzy drużynami „ (...)” a „ (...)” posiadał wyrób pirotechniczny w postaci petardy hukowej

tj. o przestępstwo określone w art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wyrokiem z dnia 6 grudnia 2012 roku w sprawie II K 750/12 uznał oskarżonego J. R. za winnego tego, że w dniu 7 kwietnia 2012 roku w W. przy ul. (...) na stadionie (...) „ (...)”

podczas trwania imprezy masowej tj. meczu piłki nożnej rozgrywanego w ramach (...)M.(...)pomiędzy drużynami „ (...)” a „ (...)” posiadał wyrób pirotechniczny w postaci „wulkanu”, t.j. popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych wymierzył mu karę 180 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Na podstawie art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych, art. 41 b § 1 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wstępu na masowe imprezy sportowe piłki nożnej rozgrywane przez klub sportowy (...) na terenie W. na okres dwóch lat. Nadto, na podstawie art. 624 § k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł Prokurator. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do środka karnego na niekorzyść oskarżonego. Na podstawie art. 425 § 3 k.p.k., art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 1 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, t.j. art. 41 b § 2 k.k. poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową z jednoczesnym nieuprawnionym zawężeniem jego zakresu do meczów z udziałem klubu sportowego (...) na terenie W., podczas gdy zakaz wstępu na imprezę masową w rozumieniu powołanego przepisu obejmuje „wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.

Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie wobec oskarżonego J. R. zakazu wstępu na imprezę masową w pełnym zakresie tj. zgodnie z normą zawartą w art. 41 b § 2 k.k. na okres dwóch lat, z jednoczesnym obowiązkiem stawiennictwa w trakcie imprez masowych – meczy piłki nożnej z udziałem klubu piłkarskiego (...) we właściwej jednostce policji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez Prokuratora jest zasadna i jako taka zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy uwzględniając wniosek złożony w trybie art. 387 § 1 k.p.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny wskazany w treści przepisu art. 41 b § 1 k.k. w postaci zakazu wstępu na imprezę masową. Rację ma skarżący, iż Sąd I instancji w sposób nieuprawniony zawęził zakres tego środka do imprez sportowych piłki nożnej rozgrywanych przez klub sportowy (...) na terenie W.. Przepis art. 41b § 2 k.k. wyraźnie bowiem stanowi, iż przedmiotowy środek karny obejmuje wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Takie brzmienie powołanego przepisu zostało mu nadane przez ustawę z dnia 31 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2011.217.1280) z dniem 1 stycznia 2012 r.

Tak więc spełnienie przesłanek określonych w art. 41b § 1 k.k. pociąga za sobą orzeczenie zakazu wstępu na imprezę masową, bez możliwości przedmiotowego ograniczenia tego zakazu. Zakres przedmiotowy tegoż zakazu wprost wynika z treści powołanego przepisu i nie może być w jakikolwiek sposób ograniczony.

W konsekwencji należało uznać, że zarzut apelacji Prokuratora był zasadny w stopniu oczywistym, dlatego Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił określając, że środek karny w postaci zakazu wstępu na imprezę masową obejmuje wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymywał w mocy.

Nie budzi przy tym wątpliwości, iż Sąd Odwoławczy władny był do wydania rozstrzygnięcia reformatoryjnego przez zwiększenie dolegliwości karnej wykraczającej poza zakres porozumienia przyjętego na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. przed Sądem I instancji, albowiem strony wyraziły zgodę na wymierzenie środka karnego na nowych warunkach.

Na zakończenie rozważań należy podnieść, iż w opinii Organu odwoławczego Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się żadnych podlegających uwzględnieniu z urzędu uchybień, które skutkowałyby koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k.

O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.